

Responsa De Ivre Canonico Præsertim Novissimo

Zype, Frans van den
Antverpiæ, M. DC. XLV.

§. 1. De superioritate, & præfectura eiusdem Ordinis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73071)

ideo euerti institutum potest, sed mores reformari debent, si enim credimus cum Ecclesia Regulam à Christo dictatam, dum in ea duplicia monasteria præscribuntur, quis tam altum velit sapere, vt cum suprema nõ sapiat Sapiencia? que ex ore Altissimi prodijt, & Regula ad solum suum Vicarium firmandam remisit. *qui omnipotentem*, inquit Fabianus Papa, Deum metuit, nec contra Euangelium, nec contra Apostolos, nec contra Prophetas, nec contra sanctorum patrum instituta aliquid illo modo consentit. *c. qui omnipotentem. 11. q. 3.* improbare potest nemo, quæ œcumenica Concilia probarunt. *c. confidimus. c. omnia. 25. q. 1.* sed manere debent termini, quos posuerunt Patres nostri. *c. qua ad perpetuam. ibidem c. privilegia. 25. q. 2.* & tota illa causa. *Vid. j. 4.*

S. I.

De superioritate, & præfectura eiusdem Ordinis.

Abbatissa, inquit Regula. *c. 10.* vnum de tredecim sacerdotibus, in quem ipsa cum omni congregatione sororum & fratrum consentit, in confessorum eligat, ipsumque Episcopus confirmat, & confirmet, eique autoritate ligandi atque absoluedi, corrigendi atque reformandi plenarie ab Episcopo cenceßa, omnes, inquit, sacerdotes & fratres, sicut sorores Abbatissæ in omnibus obediant: extra præceptum eius nihil omnino, ne vel minimum quid facientes.

Abbatissam, inquit bulla creationis T. per quam in temporalibus, & confessorum generalem, per quem in spiritualibus monasteria huiusmodi regi & gubernari possint, in eis instituit. nec mirum; cum & S. Augustinus, sub cuius generica Regula & hic Ordo militat (S. Birgitta, inquit Paulus II, in d. bulla erectionis

huiusmodi monasterij S. Saluatoris nuncupatus sub regula S. Augustini) in Regula sua negotia maiora velit ad presbyterum eis præpositum deferri. vnde fere (saltem inter Præmonstratenses) confessores monialium S. Augustini præpositi vocantur, de quibus Isidorus in *c. 9. X. de verb. signif. quamuis*, inquit, omnes qui præsumunt, præpositi ritè vocentur; vsus tamen obtinuit eos vocari præpositos, qui quandam prioratus curam super alios gerunt. eo ergo sensu hic Confessor generalis non tantum fori interni autoritatem, sed etiam externi spiritualis regiminis super omnes vtriusque conuentus regulares prioratum, & curam gerit. pro Ordine autem generatim Nos, inquit Mart. V. attendentes, quod huiusmodi generalis officium confessoris in spiritualibus nulli alij congruentius competat, autoritate præsentium præfatos generales confessores, qui sunt & erunt pro tempore in præfato Ordine & monasterijs, caput existere, & esse debere; Abbatissam quoque in temporalibus esse caput in Ordine, & monasterijs, & locis huiusmodi. in spiritualibus vero non superesse, sed potius subesse ipsi generali confessori statimur, & ordinamus, & sic volumus, & mandamus futuris successivis temporibus intelligi, & obseruari. & Ioannes XXIII. statuit, vt defunctis confessoribus generalibus seu Abbatissis, nullus seu nulla, inquit, ibi qualibet subreptionis astutia, seu violentia præponatur, nisi quem vel quam fratres & sorores vtriusque conuentus communi assensu, vel maior pars senioris consilij secundum Deum & B. prædictæ regulam prouiderint sic eligendum, vel eligendam. vbi nec diocæsanis alium præponere permittitur, quam sic electum; nec alijs aliam eligere, quam secundum regulam: ad hæc *c. 14.* vnum ex sacerdotibus istius congregationis iubet eligi, qui sunt istius Ordinis confessores. *ibidem c. 12. 13. 14. 16.* adeo vt, quamuis conuentus eligeret, seu præsentaret sæcula-

N 2 rem;

1. Vt Confessor generalis & Abbatissa superiores.

2. Vt ille eligendus?

rem; diocesanus tanquam non rite electum non posset confirmare. eoque minus quod omnis paternitas, iurisdictio, & visitatio per c. 26. Regulæ concessa, eum finem spectet, ut sit diligens speculator, si regulæ, inquit, in omnibus punctis observetur. si in omnibus; cur non in summo eo, quod de capite & Prælato Congregationis institueret illa decernit? sed & d. c. 14. Regulæ huiusmodi facultas non est absoluta; sed restricta ad sic electum, & sic præsentatum. adeo ut si quis non electus, non præsentatus instituat, sit extra fines mandati, & regulæ, extra ibi concessam iurisditionem. institutio in beneficio iuris patronatus ab Episcopo facta non præsentati, irrita est, aut saltem irritanda: c. 14. X. de iur. patronat. sic & institutio rectoris sine consilio eius qui rogari debuit, irrita dicitur, & ei potestas negatur instituendi, qui sic instituit. c. cum olim. X. de arbit. si id in consilio dicendum, quanto magis in consensu requisito? Ideoque siue Ordinem quoad hæc exemptum dicamus; quo modo recte Ordinarius confessores dabit? siue d. c. 14. regulam vigere; quo modo recte illius limites excedet? sed & in authentica de sanctiss. Episc. col. 9. c. 37. siue §. in omnibus vers. faminis, disertè statuitur, ut solus huiusmodi monasterijs duplicibus, Episcopus eis ordinet confessarium, quem ipsæ elegerint.

Denique Bonifacius IX. bulla que incipit, Et si ex debito, auctoritate, inquit, apostolica statuimus & ordinamus, quod in quolibet monasterio & loco dicti Ordinis, que nunc sunt & erunt in futurum, unus confessor generalis iuxta constitutiones prædictas eligatur, qui sit & esse debeat perpetuus: nisi, quod absit, contra regulam, constitutiones, & statuta supra d. aliquid attentare præsumserit. hæc exceptio inuerti non potest, ut perpetuus esse definat, si pro regula, constitutionibus, & statutis decertaue-

rit: & in casum incidat per diocesani admissionem reservatum, quin imo cum aliquando Bonifac. IX. huiusmodi confessores nudos ministros, et si perpetuos, esse voluisset; Ioanni XXIII. discrepare id visum est à mente Regulæ, & confessores generales capita congregationum esse voluit: quibus & ipsa Abbatissa, omnesque alij in spiritualibus debeant subesse.

§. 2.

De reuocatione admissionum.

Vnde sequitur & huiusmodi confessarios generales ut in alijs multis Ordinibus, non posse ab Ordinarijs ea auctoritate priuari. quippe quod & bulla non concedit: sed cum visitant, correctiones tantum, & penitentias imponere: quas nec per se possunt exequi. ut priuare non possit, qui visitator dumtaxat est. c. in singul. cum seq. X. de regul. sed cui plena iurisdictio data est. c. dilectum. 26. X. de rescript. c. cum i. & c. X. de re iud. eoque minus, quod prohibitio audiendarum confessionum, & ministrandorum Sacramentorum re ipsa incidat in suspensionem ab officio. nam hæc nulli verborum formula est adstricta. at diocesanis non est permittum in regulares S. Saluatoris ferre sententias excommunicationis, suspensionis, aut interdicti, qualis exemptio seruanda est, et c. 1. de Verb. signif. in 6. plena non tit.

Neque verò rectè dicitur ex lege, pacto, conditione admissionis pro libitu licere hic reuocationem: nam, præterquam quod tale pactum referendum foret ad arbitrium boni viri, l. hæc conditio. D. de contrah. emt. Tuscus v. benedictum. conc. g. n. 13. & latissimè Vvamesius conf. can. de precar. conf. 301. 302. non intemptiue, ma-

3.
Vt perpetuus esse debeat?